

Dato: 7. april 2011
J.nr.: 11/27119

Folketinget, Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg

Ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations besvarelse af spørgsmål nr. 239, alm. del. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra folketingsmedlem Astrid Krag (SF).

Spørgsmål nr. 239:

"Vil ministeren bekræfte, at for de klienter, som skal i rehabilitering og ikke er omfattet af regionsbestemmelserne og derfor ikke har mulighed for at få refunderet deres transportudgifter via regionerne, er eneste mulighed at søge kommunen om økonomisk hjælp til transporten gennem aktivlovens bestemmelser?"

Svar:

Jeg har modtaget bidrag til besvarelsen fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Beskæftigelsesministeriet samt Socialministeriet.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har oplyst følgende:

"Regionen yder befordring til sygehusbehandling med særligt sygekøretøj, hvis patientens tilstand gør det nødvendigt. Regionen yder desuden befordring eller befordringsgodtgørelse til og fra sygehusbehandling, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:

- patienten modtager pension efter de sociale pensionslove
- afstanden til sygehuset, hvor behandling kan finde sted efter regionsrådets visitationskriterier, overstiger 50 km
- patientens tilstand udelukker befordring med offentlige transportmidler og patienten indkaldes til videre ambulans behandling.

Kommunen yder bl.a. godtgørelse for nødvendig befordring til patienter til nærmeste praktiserende speciallæge, herunder speciallæge i psykiatri, hvis én af følgende to betingelser er opfyldt:

- patienten modtager pension efter de sociale pensionslove
- afstanden er mere end 50 km.

Kommunen yder befordring eller befordringsgodtgørelse til genoptræning efter udskrivning fra sygehus, når sygehuset har udarbejdet en genoptræningsplan til patienten, og en af følgende betingelser er opfyldt:

- patienten modtager pension efter de sociale pensionslove
- afstanden er mere end 50 km
- patientens tilstand udelukker befordring med offentlig transport

Traumatiserede flygtninge vil kunne få befordring eller befordringsgodtgørelse til rehabiliterende behandling, hvis de opfylder en af ovennævnte betingelser. Herudover er der ikke mulighed for hjælp til befordring til rehabiliterende behandling efter sundhedsloven.”

Beskæftigelsesministeriet har supplerende oplyst følgende:

”Hvis kommunen yder hjælp til sygebehandling m.v. efter aktivlovens § 82, kan den samtidig yde hjælp til betaling af transportudgifter under forudsætning af, at mulighederne for individuelt tilskud efter sundhedsloven er udnyttet.

Desuden kan kommunen efter aktivlovens § 81 yde hjælp til betaling af rimeligt begrundede enkeltudgifter. Hvad der forstås ved ”rimeligt begrundede enkeltudgifter” afhænger af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. I vurderingen indgår bl.a. personens forsørgelsesmæssige situation, om udgiften har været forudsigelig, eller om afholdelsen af udgiften er af afgørende betydning for ansøgerens eller familiens livsførelse.”

Socialministeriet har i den forbindelse endvidere oplyst:

”For personer med en varigt nedsat funktionsevne, der som følge af funktionsnedsættelsen har behov for kørsel med individuelle transportmidler, kan kommunalbestyrelsen yde tilskud efter servicelovens § 117. Kommunalbestyrelsen har ikke pligt til at tilrettelægge en ordning efter denne bestemmelse, og afgørelser efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden myndighed.

Derudover skal kommunalbestyrelsen ifølge servicelovens § 100 yde dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem det fyldte 18. år og folkepensionsalderen med en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er en betingelse, at merudgiften er en direkte følge af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning. Det betyder, at der blandt andet kan ydes hjælp til dækning af befordringsudgifter og lignende til personer med en varigt nedsat funktionsnedsættelse, der opfylder betingelserne for hjælp efter servicelovens § 100.”

Endvidere kan jeg oplyse, at en udlænding – som er omfattet af integrationslovens regler – i de første tre år af opholdet her i landet kan modtage hjælp i særlige tilfælde. Efter integrationslovens § 35 kan der ydes hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, som en udlænding ikke selv har midler til at afholde. Det er normalt en forudsætning, at udgiften ikke har kunnet forudses. Der kan dog undtagelsesvist ydes hjælp, selvom udgiften har kunnet forudses, såfremt udlændingens egen afholdelse af udgiften i væsentlig grad vil vanskeliggøre den pågældendes og dennes eventuelle families muligheder for at klare sig i fremtiden. Efter bestemmelsen har kommunalbestyrelsen således mulighed for at yde hjælp til transportudgif-

ter, der er led i rehabilitering, hvis udlændingen selv eller dennes ægtefælle efter en konkret og individuel vurdering ikke skønnes at have midler hertil.

Bestemmelsen svarer i hovedtræk til § 81 i lov om aktiv socialpolitik.

Med venlig hilsen

Søren Pind